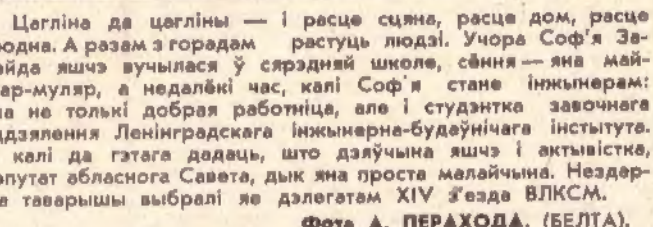

№ 29 (1666) Аўторак, 10 красавіка 1962 года Цана 4 кап.

У С Е В Ы Ш Э Й...

На обозначенных вопросах пленум принял следующие постановления.

На грамадскіх асновах

У Карме Гомельскай вобласці пачаў працаваць народны кніжны магазін. Сюды завезена шматліка

**Народным університетам — клопат і ўвагу • Працяг
размовы аб тэатральным мастацтве • Да 80-годдзя з дня
нараджэння Якуба Коласа • Аповяданне І. Чыгрынава •
Нататкі аб духавой музыцы • Фельетон Э. Калядэнкі •**

Вядомыя журналісты і супрацоўнікі рэспубліканскіх органаў друку выступаюць з дакладамі «Правдзе» ў абласцях і раёнах рэспублікі.

ніколі, у газетним схови-
щі бібліотеки. Люди приходять
сюди, каб яшчэ раз пра-
дзець старыя нумары баль-
відкай газеты. Асабліва вя-
кую цікавасць у чытачоў вы-
клікае перададзены ў гэтых

У минулому п'ятиціцу були аб-
лени вишкіл першого тура кон-
су візланчістау. У другі
трапілі 21 музикант. І зноу у
лонній залі Дома С'юваста па-
ся кароуных гукі класічнай і
часнай музыкі. Публіка чэпла п

Широкія маси аматарів мистецтва з неспадбаною цікавістю слідять за ходом Другого Міжнародного конкурсу імені Г. Чайковського, одного з буйніших та найкращих спорів паміж лепшими талантами інструменталістами різних країн світу.

7 красавіка ігралі Т. Хірэй (Хірэя), В. Апарцаў (СССР), В. Наварына (СССР), М. Хомяцар (СССР), М. Сямаша (СССР), І. Пятрашэвіч (Літва) і М. Шаўчэнка (СССР). У фінальным матчы перамаглі сацыялісты з Фінляндыяй. 8 красавіка ўдзельнічалі ў выніковым турніры наступныя М. Шчудлоўская (Польшча), Н. Гутман (СССР), Я. Штэрн (Ізраіль).

ДР), Ю. де Лемас (ФРН), Н.
оуская (СССР), Д. Дейвіс (З
Сакс (ЗША). 9 красавіка
урскую праграму выканалі
алік (СССР), В. Фейгін (СС
Домб (ЗША), Л. Мэфэ (В
А. Дуда (Чэхаславакія)
арэл (ЗША) і Л. Парнас (З

Пачаўся таксама чарговы пабяронцаў у скрыпачоў. Першым туры іх выступала аравец, дык да ўдзелу ў драгуну дапушчана 23. Сярод іх: Д. Хейген (Канада), Д. Іва (Балгарыя), Х. Судзукі (Японія), аткаўскі (Францыя), Г. Балгарыя, К. Вілья (Калумбія).

В. Грач (СССР), Ш. Ашкеназі (Ізраїль), В. Парашкевау (Балгарія), А. Мельнікаў (СССР), Х. Ш. ГДР), М. Дзюбау (ЗША), Б. Мельнікаў (СССР), П. Месіерэу (Чехославакія), А. Маркаў (СССР), Д. Дзілі (ЗША), Шэн Чжун-го (Кітай), С. Сяліцкі (СССР), Я. Кубо (Японія), Н. Бейліна (СССР), І. Ш. (США), С. Чхаславанаіа, І. Бач (СССР), О. Лекерт (ЗША).

свещи.

~~~~~

Падзеі да

моладзь, работнікі мулі
устаноў, налгаснікі на
к вёсак.

у перад працоўнымі з'явіліся, Горкага, Уладзіміра, Іванова. Асабліваю адказнасць адчувалі беларускія артысты ў час гасцільных выступленняў у сталіцы нашай Рэспублікі — Масквы. Кан-

На грамадскіх асновах

У Карме Гомельскай вобласці пачаў працаваць народны кніжны магазін. Сюды завезена шматліка

крыццё клуба. Быў дадзен вялікі канцэрт. У ім прынялі ўдзел студэнты Беларускага дзяржаўна

□ У районним Доме культуры г. Шклова па ініцыятыве работнікаў районнай бібліятэкі адбыўся дыспут на тэму «Якім будзе чалавек камуністычнага грамадства», у дыспуте ўдзельнічалі рабочыя.

вучні, моладзь, работнікі мультасветных устаноў, калгаснікі навакольных вёсак.

□ У районним Доме культуры г. Шклова па ініцыятыве работнікаў районнай бібліятэкі адбыўся дыспут на тэму «Якім будзе чалавек камуністычнага грамадства», у дыспуте ўдзельнічалі рабочыя.

вучні, моладзь, работнікі мультасветных устаноў, калгаснікі навакольных вёсак.

1990

1990

_____

ЭМАЦЫОНАЛЬНЫ ЗАРАД С П Е К Т А К Л Я

Працягваем размову аб тэатральным мастацтве.

Які спектакль знаходзіць водгук у глядзельніц? Толькі той, што звернуты да лаўчых нашых сучаснасці. Такія асноўныя думкі арытмула дырэктара Брэсцкага абласнога тэатра імя ЛКСМБ Л. Валчэцкага, які мы сёння адрасуем.

Рэдацыя змяшчае таксама матэрыялы нашых рэдактараў па тэатральнаму гледзю на ўласны тэатр.

Наступныя словы — драматурга А. Гуркоўскага і Ф. Казюка.

спраўданае ўнутранае хваляванне і палымнасьці

Л. ВАЛЧЭЦКІ, дырэктар Брэсцкага тэатра імя ЛКСМБ.

абмежавальнікі эмацыянальнага напружання воб-разу, прыгладжанасці і ілжывага псіхалізму, што прыкрывае ўнутра-

ную пустату персанажаў, перашадажваюць нашаму мастацтву. Ці можа гэта называць спектаклем, які выклікае б у глядзельніц зале сапраўдную ўзрушанасць? Гэтае пытанне, стаўленае А. Ганчаровым у яго артыкуле «Аб мэтанакіраванасці рэжысёра», мы можам задаць і сабе. Ці можа такіх спектакляў у тэатрах нашай рэспублікі? На жаль, гэта ўсё пастаноўкі мінулых гадоў: «Эзоп», «Завыты ўсімні» — у Тэатры імя Я. Купалы; «Аптымістычная трагедыя», «Пераможца» — у Рускай тэатры імя Горкага; «Пераможца» — у Тэатры юнага гледача «Брэсцкая крэпасць», «Іркуцкая гісторыя» — у Тэатры імя ЛКСМБ. І толькі «Лявоніха» ў коласальна вынашчанага да добрага боку на агульным фоне сярэдніх спектакляў апошняга тэатральнага сезона. Так, гэты пастаўкі былі творчымі адкрыццямі рэжысёраў, акцёраў, мастакоў. Іх поспех, мне здаецца, вызначылі вялікая сіла эмацыянальнага ўздзеяння на гледача, вялікая глыбіня абагульненняў.

З такой абыхаваючы сочыць глядач за развіццём дзеяння ў спектаклі Рускага тэатра імя М. Горкага «Выгналі блудніцы!» Паміж асудзі і сцяну ўжо з першага акта ўзімаецца за-слонна неразумна, холаду, абыхаваючы і суму.

Нешта падобнае адбывалася і на спектаклі нашага тэатра па п'есе «Вызвалены Дон-Кіхот» А. Луначарскага. Але тут сапраўднае творчае суму — «кутар» — тэатр — гледаць адсутнічала па іншай прычыне. Калі ў спектаклі «Выгналі блудніцы» сам драматургічны матэрыял не даў магчымасці стварыць добры спектакль, дык п'еса Луначарскага не выклікала цікавасці гледачаў, на мой погляд, таму, што філасофскія праблемы, якія ўзнікаюць у ёй, ужо не хваляюць у нашы дні. Рыцар сумнага вобраза не ўдаецца, прапаведваючы ідэю непраціўлення зла, вырашаючы класавыя і сацыяльныя супярэчнасці і ўстанавіць класавы мір і дабрабыт у выдуманай дзяржаве. Дон-Кіхот становіцца сам ахвярай сваёй не-

рэальнай задумкі. Гісторыя пастаноўкі «Вызвалены Дон-Кіхот» — вялікая творчая трагедыя нашага калектыву. Ва ўсім выпадку, нам было вельмі балюча і крыўдна. Вялікая натхненая праца (імяна натхненая, таму што ўсе працавалі з задавальненнем, радасцю і вяселлем), немалыя затраты сродкаў і часу, — усё марна прапала.

Некаторыя творчыя работнікі тэатра кароткае жыццё гэтай пастаноўкі спрабавалі вытлумачыць тым, што дырэцыя не актыўна арганізавала наведванне гледацкай спецыяльнасці. Але гаварылі, што быццам бы наш глядач не дароў да разумення філасофскай п'есы Луначарскага. Безумоўна, такія спасылкі беспаспартныя. Справа ў тым, што спектакль «Вызвалены Дон-Кіхот» не ўсклаў гледачу і не выклікаў да сябе цікавасці.

Тэатр захапіўся матэрыялам п'есы, якая давала магчымасць стварыць яркае, маляўнічае відэа. Але мы не ўлічылі, відавочна, што «кожнаму перады жыцця народа адпавядае сваё, асобнае форма ўспрыняцця мастацтва. Нашым сучаснікам, як і нашым недалёкім продкам, патрэбна праўда, а не адрэзаная. Але сваё, асобнае верагоднасць. Верагоднасць 50-гадовай даўнасці здаецца цяпер наўмыслай. Гэтае пытанне ў нейкай ступені растлумачаюць да нашага спектакля, але і зніжэнне цікавасці да класікі, якую ў класічных творах знаходзіць ключ да эмацыянальнага ўздзеяння на паўчці сучаснага гледача і ўмеюць убачыць далёкае мінулае вачыма сучаснага мастака, могуць выклікаць сапраўдную і непаспартную цікавасць нашых людзей да класічнай драматургіі. Такія спектаклі, як «Адамы» ў Мінскім тэатры, «Варвары» і «Кіеўскія» ў Мінскім тэатры, «Дэ-людованне» і «Кіеўскія» ў Тэатры імя Я. Купалы, «Гамлет» у Тэатры імя Я. Купалы, «Тры састры» ў Тэатры імя Я. Купалы (я гавару пра спектаклі, якія сам бачыў), актыўна наведвалі перш за ўсё таму, што яны неслі ў сабе не толькі разнавыяныя функцыі. Мастакі, якія стваралі гэтыя пастаноўкі, валі размову са сваім гледачом пра сэнс жыцця, на вошце мінулага памагалі глыбей і лепш зразумець і асэнсаваць з'явы і падар' сённяшняга рэчаіснасці.

Нашы тэатральныя беды мы прывыклі апраўдаваць адсутнасцю добрых п'ес, разнікам адставаннем сучаснай драматургіі. Бясспрэчна, п'еса — аснова спектакля. Яна ў першую чаргу вызначае будучы поспех ці няўдачу тэатра. У апошні час патрабуюць ад драматургаў інтэлектуальнай насычанасці. Гэта правільна. Але трэба памятаць, што якія б разумныя і высокакадавыя п'есы нам не прапаноўвалі драматургі, калі яны будуць пазбавлены вялікага паучыцэлага ўздзеяння і зваротны тэатр да нашага розуму, тэатр не створыць сапраўднага твора мастацтва і яго шырокае размова з гледачом не абдуецца.

Мы часта церпім не толькі фінансавы, але і, што больш важна, творчыя страты з-за таго, што паважожна вышучаем запатрабаванні і густы народа. У п'есах за гледачом мы часам кідаемся на «Дабраўра», «Фарасю», «Небаспелыя ўзросці», «Мілыя за ўсмішкай» і г. д. Засмешваем свой рэпертуар мала цікавымі творами. А яны, прыжыўшы нудовае аднесаванне жыцця, сыходзяць са сцены, не пакінуўшы ў жыцці творчага калектыву прыкметнага следу, а ў гледача добрых і прыемных успамінаў.

У недадзім мінулым жыццё многіх пастаноўк нашага тэатра абмежавалася аднымі думкамі, аднымі думкамі, што вольна таму была не столькі цікавасці акцёрскай кадраў, як гаворачы некаторыя, колькі пэўна эмацыянальна анемія, з-за якой часта разбураліся спектаклі. Бо, напрыклад, у спектаклі «Брэсцкая крэпасць» за дні прам'яў у нас таксама змянілася некалькі выканавоў. А спектаклі па-ранейшаму жылі! Пастаўлены А. Міронскім яшчэ ў 1953 годзе, яны хвалюць і прыцягваюць уагу гледача не менш актыўна, чым дзесяць год назад (я прайшоў жа ўжо больш 450 разоў!). Магу назваць і такія пастаноўкі, як «Тры састры», «Іркуцкая гісторыя», «Сцяна», пастаўленыя гаюльным рэжысёрам тэатра заслужаным дзеячом мастацтва БССР Ю. Арышкевічам: «Вухарка», «Джінні Герардэ» і ў пастаноўцы заслужанага артыста БССР Г. Волкава: «Людзі, якія бачылі» (рэжысёр Я. Бутурін), «Будуны сына» (рэжысёр заслужаны артыст БССР П. Маркін). Ужо многа сезонаў за ўмовах невялікага абласнога горада, яны не сыходзілі са сцены нашага тэатра і па-ранейшаму наведваюцца гледачамі.

Відаць, у кожным тэатры нашай рэспублікі ёсць такія работы, якія на працягу многіх год прыносяць творчую радасць калектыву і эстэтычна асладу гледачу. Значыць, рэжысёры здолелі стварыць такі вобраз спектакля, а артысты — такія вобразы сваіх герояў, якія закрываюць глыбокія струны чалавечых сэрцаў, актыўна фарміруючы, развіваючы і ўдаскарняючы іх свядомасць, іх эстэтычны ідэал. А гэта ж самае каштоўнае і дарагое ў нашай справе!

Тыя, хто чытаў мае артыкулы, някай не думаюць, нібы я заклікаю да нейкай абстрактнай эмацыянальнасці ў мастацкай творчасці. Сучаснае гледаць на ўзрушанні ілжывымі п'есамі і дрэннымі тэатральнымі прыёмамі. Ён за вялікую праўду нашага жыцця, а не за будзённую «праўдачку».

Хоцэца яшчэ раз паўтарыць і падтрымаць Я. Рамановіча ў яго цікавых марах аб будучым тэатры. Такі тэатр будзе жыццё будзе жыццё больш актыўна, яшчэ больш цікавым творчым жыццём, калі ён у сваіх спектаклях заўсёды будзе першаадкрывальнікам новага, калі ён актыўна будзе абдымаваць паучці, думкі і волю мас, заклікаючы да лепшага.

Робачы вялікія справы ў жыцці, наш глядач чакае і патрабуе ад нас вялікага мастацтва — мастацтва натхнёнага, мастацтва вялікіх паўчціў і глыбокіх думак.

Карэспандант БЕЛТА Ч. Мезін сфатаграфаву П. Вішняка, калі ён чытаў свае новыя вершы членам Рэчыцкага літаратурнага аб'яднання.

Сотні інструментаў шнатулак, пісьмовых прылад, паперосці і іншых вырабаў выпускае штомесячна Мінская фабрыка мастацкай інструментальнай — адна з лепшых работніцкай фабрыкі — Марыя Мінякова.

Фота Ч. МЕЗІНА (БЕЛТА).

ЧАСОПІСЫ У КРАСАВІКУ

«П О Л Ы Я»

Алесь Звонак, Пятрусь Броўка, Генадзь Бураўля, Рыгор Семашкевіч, Геннадзь Кліноў, Рыгор Бардулін, Анатоль Астрэйка, Хайм Мальцінскі — вершы гэтых паэтаў змяшчаны на старонках красавіцкага нумара часопіса.

Проза прадстаўлена трыма апавяданнямі Івана Паўлюка, закінчаным рамана Алесія Кулавоўскага «Сустрачы на рэспубліцы» і «Апавяданнем без канца» Івана Чырынава. Надрукаваны народныя песні, запісаныя В. Шымчуком.

Заатэжніку калгаса імя Аламі Міцкевіча прысвечаны вершы П. Місько. У артыкуле А. Ракавай «Жыццё ў музыцы» та-

ворка ідзе пра старэйшага беларускага кампазітара Я. Цікоцкага.

Пад рубрыкай «Успаміны, дэяніі, дакументы» змяшчаны «Неабыдзаныя» рукапісы і пісьмы Я. Купалы з уступным словам Я. Шахавоўскага, а таксама невялікая нататка Я. Скрыганя пра яго першую сустрэчу з Кузьмай Чорным.

У раздзеле крытыкі — артыкулы В. Бурносава, С. Гусака, Б. Бур'яна. З разглядам новых кніг выступаюць Я. Семажон (рэцэнзія на зборнік Ул. Браневскага «Дарогі дзеян» і Н. Нелік (рэцэнзія на зборнік Ф. Яфімава «Армія»).

«БЕЛАРУСЬ»

Нумар адкрываецца артыкулам К. Тандэйтнікава «Гараць агні Вярозь», які прысвечаны будучыню электрагараў нашай рэспублікі — Вярозьскай ДРЭС. Аб жыцці крэатыўнага тэатра і скаратаром Віцебскага гарэма КНТ В. Сініцкім, нарыс М. Сербіна «Сельскі акадэмік» — пра механіка тэатра са-гаса імя Леніна Дрыбінскага раёна А. Шахунова, рэпартаж Н. Навіцкай з Мінскага гадзінічнага завода, фотарэпартаж М. Міньковіча «Мінскі хлеб», нарыс П. Шаўцова «Сонца ўстае на ўсходзе» — пра механіка Крычаўскай аўтабазы М. Акаліту, рэпартаж І. Варонінай з Дзяржаўнай бібліятэкі БССР імя Ул. І. Леніна і В. Міхняка з Брэсцкага гарадскога Дома фізкультуры, шэраг кароткіх нататкаў і інфармацыі.

З мастацкіх твораў часопіс друкуе вершы Р. Ва-

радуліна, М. Смагаровіча, П. Валкава, В. Шымчука, падборку вершаў італьянскага паэта-камуніста Альдо Северыні, апавяданне В. Хомчаніна «Сумленне», аповяд П. Кобца «Нішто сабе жарты», дзве гумарэскі Л. Прохмы і «Казкі старога Ручніцка» З. Гусева.

Да 150-годдзя з дня нараджэння А. Герцына часопіс змяшчае артыкул А. Сідарэвіча «Эмагар за разнастайнасцю народаў».

В. Бурносаў у артыкуле «Пазія і гісторыя» гаворыць аб трохтэатральнай «Анталогіі беларускай паэзіі».

У раздзеле «Новыя кнігі» змяшчаны кароткія рэцэнзіі Л. Салаўя на зборнік вершаў Максіма Танка «Мой хлеб наддзённым», І. Курбей на кнігу Алесія Аспеніна «Падыхаў кветка і праца» і І. Ціпчаніна на зборнік жарту і анекдотаў «Народныя ўсмешкі».

З мастацкіх твораў часопіс друкуе вершы Р. Ва-

радуліна, М. Смагаровіча, П. Валкава, В. Шымчука, падборку вершаў італьянскага паэта-камуніста Альдо Северыні, апавяданне В. Хомчаніна «Сумленне», аповяд П. Кобца «Нішто сабе жарты», дзве гумарэскі Л. Прохмы і «Казкі старога Ручніцка» З. Гусева.

У раздзеле «Новыя кнігі» змяшчаны кароткія рэцэнзіі Л. Салаўя на зборнік вершаў Максіма Танка «Мой хлеб наддзённым», І. Курбей на кнігу Алесія Аспеніна «Падыхаў кветка і праца» і І. Ціпчаніна на зборнік жарту і анекдотаў «Народныя ўсмешкі».

З мастацкіх твораў часопіс друкуе вершы Р. Ва-

радуліна, М. Смагаровіча, П. Валкава, В. Шымчука, падборку вершаў італьянскага паэта-камуніста Альдо Северыні, апавяданне В. Хомчаніна «Сумленне», аповяд П. Кобца «Нішто сабе жарты», дзве гумарэскі Л. Прохмы і «Казкі старога Ручніцка» З. Гусева.

У раздзеле «Новыя кнігі» змяшчаны кароткія рэцэнзіі Л. Салаўя на зборнік вершаў Максіма Танка «Мой хлеб наддзённым», І. Курбей на кнігу Алесія Аспеніна «Падыхаў кветка і праца» і І. Ціпчаніна на зборнік жарту і анекдотаў «Народныя ўсмешкі».

З мастацкіх твораў часопіс друкуе вершы Р. Ва-

радуліна, М. Смагаровіча, П. Валкава, В. Шымчука, падборку вершаў італьянскага паэта-камуніста Альдо Северыні, апавяданне В. Хомчаніна «Сумленне», аповяд П. Кобца «Нішто сабе жарты», дзве гумарэскі Л. Прохмы і «Казкі старога Ручніцка» З. Гусева.

У раздзеле «Новыя кнігі» змяшчаны кароткія рэцэнзіі Л. Салаўя на зборнік вершаў Максіма Танка «Мой хлеб наддзённым», І. Курбей на кнігу Алесія Аспеніна «Падыхаў кветка і праца» і І. Ціпчаніна на зборнік жарту і анекдотаў «Народныя ўсмешкі».

З мастацкіх твораў часопіс друкуе вершы Р. Ва-

радуліна, М. Смагаровіча, П. Валкава, В. Шымчука, падборку вершаў італьянскага паэта-камуніста Альдо Северыні, апавяданне В. Хомчаніна «Сумленне», аповяд П. Кобца «Нішто сабе жарты», дзве гумарэскі Л. Прохмы і «Казкі старога Ручніцка» З. Гусева.

У раздзеле «Новыя кнігі» змяшчаны кароткія рэцэнзіі Л. Салаўя на зборнік вершаў Максіма Танка «Мой хлеб наддзённым», І. Курбей на кнігу Алесія Аспеніна «Падыхаў кветка і праца» і І. Ціпчаніна на зборнік жарту і анекдотаў «Народныя ўсмешкі».

З мастацкіх твораў часопіс друкуе вершы Р. Ва-

радуліна, М. Смагаровіча, П. Валкава, В. Шымчука, падборку вершаў італьянскага паэта-камуніста Альдо Северыні, апавяданне В. Хомчаніна «Сумленне», аповяд П. Кобца «Нішто сабе жарты», дзве гумарэскі Л. Прохмы і «Казкі старога Ручніцка» З. Гусева.

У раздзеле «Новыя кнігі» змяшчаны кароткія рэцэнзіі Л. Салаўя на зборнік вершаў Максіма Танка «Мой хлеб наддзённым», І. Курбей на кнігу Алесія Аспеніна «Падыхаў кветка і праца» і І. Ціпчаніна на зборнік жарту і анекдотаў «Народныя ўсмешкі».

З мастацкіх твораў часопіс друкуе вершы Р. Ва-

КНІГІ ВОДГУКАў РАСКАЗВАЮЦЬ

Думка гледаць... Як хочучы ведаць яе ў тэатры? У напружанай цішыні, калі зале нібы замёрзе ў хваляванні, — чытаецца гэтая думка. У воплесках — таксама думка. І... у крэш аб паэзіях...

Але бывае і так, што глядач, які на спектаклі апавідаваў, смяецца і хваляецца, потым, стаячы ў чарзе ў гардэробнай, выказвае незадавальненасць. Нібыта смех яго быў штучны, а словы — падманнай чужынкай, якую ён на самай справе ненавідзіць.

Як больш пэўна ўведаць, ці спадабаўся спектакль гледачам і што б хацелі яны убачыць не сцэне?

Для гэтага тэатры наладжваюць творчыя сустрэчы, канферэнцыі гледачоў. Такія кантакты з публікай вельмі карысныя. Але яны патрабуюць пэўнага часу і арганізаваных намаганняў, бо таму і існуюць вельмі эпізодычны характар.

Найбольш зацікаўленыя матэрыялы сцэны прысыліваюць у тэатр пісьмы, хоць гэта і рэдка з'ява.

А ці нельга зрабіць так, каб атрымаць пісьмовы водгук пакуль глядач не пайшоў са сцены тэатра? Можна! Даволі паставіць дэнебудуць у зручным месцы фэе на вялікіх столік, пакласці на яго спецыяльную кніжку, і водгукі — шчырыя, непасрэдыя, ўсклаўныя — будуць!

Такія кнігі ёсць у большасці нашых тэатраў.

Рэдацыя газеты, ведучы на сваіх старонках размову аб тэатральным мастацтве, вырашыла пацікавіцца гэтымі кнігамі і даць ім слова ў сённяшнім нумары.

Першы візіт нашага карэспандэнта быў зроблены ў Акадэмічным тэатры імя Я. Купалы.

— Кнігу водгукі? Так, ёсць. Завідаць яе ў нас «Кнігі пачасных гасцей», адкажылі тут на пытанне карэспандэнта. — Паклазьце проста не можам. Яна ў кабінце дырэктара.

Дырэктар не было. У другі раз — тое ж самае, і толькі ў трэці раз карэспандэнт атрымаў запаведную кніжку «Кнігу пачасных гасцей». Цікава, каго ж тут лічыць пачасным?

— Кожнае гледаць, — гаворыць дырэктар тэатр. Талічч.

— Няблага... Першыя запісы: «Пастаўка «Лявоніха на арбіце» вельмі цікавая, на наведваючы тавіу. Прытанна Андрэю Макавічу — аўтару пастаўкі».

Аграмон калгаса імя Чкавава Клецкага раёна Аніскаў, 18 красавіка 1961 г.

Далей: «Пастаўка «Лявоніха на арбіце» выдатная. Яна таксама сапраўднае жыццё, жыццё сапраўднай і... асобных кіравнікоў».

Добра было б паглядзець такі спектакль у калгаса, раёне.

Старшыня калгаса «Кастрычнік»

Таксама 18 красавіка 1961 г. Яшчэ некалькі цікавых запісаў, зробленых наведвальнікамі гэтага спектакля. Аднадушна прызнана: спектакль падабаецца — «Лявоніха на арбіце» за адзін толькі сезон прыйшла ўжо 128 разоў, і з задавальненнем аднадушна дырэктар тэатра і дадае: — Цудоўна!

Так, цудоўна. Каментарый тут, бадай, не патрэбны. Напэўна, таму і запісы гледачоў лаяныяныя.

Гарцеам кнігу далей. Вось больш разгорнуты водгук: «Спектакль «Лявоніха, Надзея, Вера...», на жаль, не з'яўляецца адной з лепшых паставак тэатра пра сучаснасць. Яна адзіна з будучыні Салігорска, і хачу сказаць, што мне вельмі не спадабалася сама п'еса. Гаюльчы герой Зорын не ўмеў кахаць, не ўмеў працаваць і ўвогуле незразумела, што ж ён умеў рабіць... Рабочыя хадзяць па сцэне, гавораць словы аб тым, што яны працуюць, а што яны робяць, так і не ясна. За што ж іх узялі за герояў?»

Гора ў п'есе пабудавалі словы і ў таліччых заідка.

Рабочыя аўтары патрэбны проста каб, дзеля фону. Можна было б, з аднолькавым поспехам сказаць, што гэта п'еса пра святлагораўца ці палачан або прадзёмцаў.

Прыехалі б лепш бы, таварышчы, да нас. Бы б самі пераканаліся, як будуюць Салігорск. Якія там людзі. І я думаю, што вы паставіце пра нас ішоў п'есу. П'есу аб юнацтве, аб романтицы і аб цудоўных людзях, якія будуюць Салігорск сваімі рукамі а не балетнай. Гіра ж акцёраў сама па сабе — цудоўная.

Інжынер В. Корзун.

На тэатры дырэктар выраза на відэа, што такі водгук яму не да спадыбы. Пытанне:

— Як успрынялі ў тэатры гэтыя запісы?

А. Талічч вагаецца. Потым, як на ператану, паказвае на макет шацёрскага ліхтара — памятна падарунку ад калектыву Беларускага шахтпраходчага ўпраўлення «Шахтспэцбуд».

— Гэта ж таксама водгук! Афідзіяны...

У інтэрвію А. Таліччана чуваць, што «кафіцальны» водгук у тэатры успрыняты як сапраўднае адзінае спектакля. Што ж, гэта, напэўна, больш прыемна. Але... не вельмі самакратычна.

Запіс у кнізе не багата. Апошні дэтэцце б лютга 1962 года.

— Чаму ж перасталі пісаць гледачы?

У адказ дырэктар нагадаў індэксант, які адбыўся пасля аднаго з паказаў адноўленай пастаўкі «Дэходнае месца». Студэнты Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта зазначылі ў кнізе, што раней спектакль быў больш цікавы, змястоўны, ўсклаўны. Яны шкадавалі, што ў новым сцэнічным варыянце традыцыі тэатра не захаваліся. Гэта пакрыўдзіла артысту,

якая ўведае ў пастаўку ў якіхці новай выканавы адной з роляў:

— Інтрый, — абуралася яна. — Запіс зроблены нікімі не студэнтамі, а пастаўнікамі асобамі.

І дырэктар загадаў «Кнігу пачасных гасцей» прынесці да яго ў кабінет. З таго часу ў фэе яна не была.

— А вы ўспрынялі, што гэта — сапраўды «інтрый»?

— Не ўспрыняў. Але падазраю... адказвае А. Талічч.

Вось гэта дык сталеўнае да «пачасных гасцей». Можна, у такім выпадку патрэбны дае кнігі — адна для «пачасных гасцей» (у ёй будучы пісач прыемныя словы) і другая — для «падарожных асоб» (з крытычнымі заўвагамі)?

***

У Беларускай дзяржаўнай тэатры оперы і балета нашага карэспандэнта запавідаў з... «Кнігай скарбаў і прапановаў». Так, так, — скарбаў і прапановаў. Нібы ў звычайнай краме або ў шавацкай майстэрні. Кніга вядзецца з 1946 года. Брудная, зашмалёваная. Нова дырэктар тэатра — ён не паспеў яшчэ даведацца пра існаванне гэтай кнігі — аж за галаву ўхваліўся, убачыўшы яе:

— Акуль! Навошта! Хто гэта прыдумав?

Дырэктарскі спалох нельга не падаць.

У кнізе — скаргі на тое, што пасля трэцяга азначна не пускуюць у залу (і правільна робяць, сказаў б мы), падзікі адміністрацыі за сумачы і пантофі, забавы ў гардэробах (хвала сумленнаму гардэробшчыку). Прыезджыя гледачы запрэжваюць артыстаў оперы і балета ў Барыска, Валгард і іншыя гарады.

Цікава чытаць запісы першых пасляваенных гадоў.

Дырэктар Драгіцкага райпрамкамбіната, напрыклад, у 1949 годзе быў непрыемна ўражаны андэворным выглядам будынка тэатра. Ён тады прапанаваў: атрымаць будынак, знішчыць бур'ян на пустыры вакол тэатра, зрабіць алеі, забароніць ля тэатра звалішчы смецця і павесіць коз і кароў. Цяпер гэта гучыць дзіўна, бо нікога таго, пра што пісаў тады гледач, сёння ўжо няма.

А вось асобісты запыт аднаго з аматараў опернага мастацтва да народнай артысткі СССР Л. Александровскай. Шкадуноў, што ў той час на спектаклі прысутнічаў па 40—50 гледачоў, а па суботах і нядзелях у тэатры «пачаў трашчаць пад абсідэмі» ад танцаў на сістэматычных канцэртах-балетах, ён раў сваёй любімай артыстцы

ШТО АДЫВАЕЦЦА У ЦІШЫНІ

У камедыі прымаюць удзел: АДЗІН тэпавы парсюк пераходзіць ў дурны; ТРЭІ чыганыя навуковыя супрацоўнікі рознага ўзросту, аднакшы вышэйшай; АДЗІН работнік, які да навукі ніякіх адносін не мае, але ў тым-сім разбіраецца.

Дзея першая. Пакой «Навукова-даследчага цэнтру». Ідзе пасяджэнне. Старшыня пераходзіць аднаго супрацоўніка Першы і Другі.

СТАРШЫ. Такім чынам, калегі, ступіце спадарожнікі вынабдзены і лётчыцы па арбітах, ракетныя-планеты — таксама, у космасе ўсе ў парадку. Тут мы нічога новага сказаць не можам. А нам тэрмінова трэба штурхнуць навуку наперад, бо ў іных выпадках яна абавязкова пільне нас наздае... у навуковыя работнікі.

ПЕРШЫ. Значыць, трэба прыказаць, вывучаць... СТАРШЫ. Вывучаць? На гэтым далёка не пазедае. Не вывучаць, а рабіць трэба, рабіць!

ДРУГІ. Што рабіць? СТАРШЫ. Даследзіць рабіць, калегі. Эксперыменты.

ПЕРШЫ. Выклочна геніяльна думка! СТАРШЫ. Вось іменна. Таму не будзем размазваць, а адрэзу аэзімем быка за рогі.

ДРУГІ. Якія быка? СТАРШЫ. Зараз... (У кішэі.) Прынесіце падлоўленага жывёліну.

Уваходзіць работнік. Завяліваюць парсюка ад шуму! Закрываюць заслонку.

Дзея другая. Той жа пакой «Навукова-даследчага цэнтру».

У розных месцах выкладзены аб'екты: «Не шуміце! — ідзе даследаў», «Завяртаюцца да Старшыня, зоткіх чынах парсюка і г. д. Пасляабедзенны час. Старшыня сядзіць за сталом. Другі чытае часопіс «Вожжы», смяецца на ўвесь рот, але бязгучна.

Рэпарт за сцэнай чытае чытае.

СТАРШЫ (прачытаўшы). Што та-коце?!

Другі кідаецца да парсюка і затыкае яму вушы.

СТАРШЫ. Якая там свіння зноў страляе? Заснуць не даюць. Панававаў тут «Не чытаць», а знадворку з герма палубу адкрылі. Там трэба было ведаць.

ДРУГІ. Там у вас першы памочнік адказны. У радмусю со метр-раў ён выставіў наперадзільнае таблічкі, на якіх...

СТАРШЫ. Хопіць. Не турбуеце свінню.

Уваходзіць Першы. У адной руцэ ён трымае страляць, у другой — шына.

ПЕРШЫ. Вось, знішчыў крыніцу шуму... СТАРШЫ. Значыць, гэта вы стралялі?

ПЕРШЫ. Тры дні ганяўся за парсюком.

СТАРШЫ. Дык пра кармы і нормы, здаецца, пісалі ўжо.

ПЕРШЫ. Не перабірайце... СТАРШЫ. Правільна, пісалі. Таку мы павінны зрабіць даслед у зусім нявысветленай галіне... У цішыні!

ПЕРШЫ. Вы — геній! ДРУГІ. Не перабірайце навуковую думку.

СТАРШЫ. Вывад вышываецца сам сабой: трэба вышываць свінню навукова.

ДРУГІ. Дык пра кармы і нормы, здаецца, пісалі ўжо.

ПЕРШЫ. Не перабірайце... СТАРШЫ. Правільна, пісалі. Таку мы павінны зрабіць даслед у зусім нявысветленай галіне... У цішыні!

ПЕРШЫ. Вы — геній! ДРУГІ. Не перабірайце навуковую думку.

СТАРШЫ. Вывад вышываецца сам сабой: трэба вышываць свінню навукова.

ДРУГІ. Дык пра кармы і нормы, здаецца, пісалі ўжо.

ПЕРШЫ. Не перабірайце... СТАРШЫ. Правільна, пісалі. Таку мы павінны зрабіць даслед у зусім нявысветленай галіне... У цішыні!

ПЕРШЫ. Вы — геній! ДРУГІ. Не перабірайце навуковую думку.

СТАРШЫ. Вывад вышываецца сам сабой: трэба вышываць свінню навукова.

ДРУГІ. Дык пра кармы і нормы, здаецца, пісалі ўжо.

ПЕРШЫ. Не перабірайце... СТАРШЫ. Правільна, пісалі. Таку мы павінны зрабіць даслед у зусім нявысветленай галіне... У цішыні!

ПЕРШЫ. Вы — геній! ДРУГІ. Не перабірайце навуковую думку.

СТАРШЫ. Вывад вышываецца сам сабой: трэба вышываць свінню навукова.

ДРУГІ. Дык пра кармы і нормы, здаецца, пісалі ўжо.

ПЕРШЫ. Не перабірайце... СТАРШЫ. Правільна, пісалі. Таку мы павінны зрабіць даслед у зусім нявысветленай галіне... У цішыні!

ПЕРШЫ. Вы — геній! ДРУГІ. Не перабірайце навуковую думку.

СТАРШЫ. Вывад вышываецца сам сабой: трэба вышываць свінню навукова.

ДРУГІ. Дык пра кармы і нормы, здаецца, пісалі ўжо.

ПЕРШЫ. Не перабірайце... СТАРШЫ. Правільна, пісалі. Таку мы павінны зрабіць даслед у зусім нявысветленай галіне... У цішыні!

ПЕРШЫ. Вы — геній! ДРУГІ. Не перабірайце навуковую думку.

СТАРШЫ. Вывад вышываецца сам сабой: трэба вышываць свінню навукова.

ДРУГІ. Дык пра кармы і нормы, здаецца, пісалі ўжо.

ПЕРШЫ. Не перабірайце... СТАРШЫ. Правільна, пісалі. Таку мы павінны зрабіць даслед у зусім нявысветленай галіне... У цішыні!

ПЕРШЫ. Вы — геній! ДРУГІ. Не перабірайце навуковую думку.

СТАРШЫ. Вывад вышываецца сам сабой: трэба вышываць свінню навукова.

ДРУГІ. Дык пра кармы і нормы, здаецца, пісалі ўжо.

ПЕРШЫ. Не перабірайце... СТАРШЫ. Правільна, пісалі. Таку мы павінны зрабіць даслед у зусім нявысветленай галіне... У цішыні!

ПЕРШЫ. Вы — геній! ДРУГІ. Не перабірайце навуковую думку.

СТАРШЫ. Вывад вышываецца сам сабой: трэба вышываць свінню навукова.

ДРУГІ. Дык пра кармы і нормы, здаецца, пісалі ўжо.

ПЕРШЫ. Не перабірайце... СТАРШЫ. Правільна, пісалі. Таку мы павінны зрабіць даслед у зусім нявысветленай галіне... У цішыні!

ПЕРШЫ. Вы — геній! ДРУГІ. Не перабірайце навуковую думку.

СТАРШЫ. Вывад вышываецца сам сабой: трэба вышываць свінню навукова.

ДРУГІ. Дык пра кармы і нормы, здаецца, пісалі ўжо.

ПЕРШЫ. Не перабірайце... СТАРШЫ. Правільна, пісалі. Таку мы павінны зрабіць даслед у зусім нявысветленай галіне... У цішыні!

ПЕРШЫ. Вы — геній! ДРУГІ. Не перабірайце навуковую думку.

СТАРШЫ. Вывад вышываецца сам сабой: трэба вышываць свінню навукова.

ДРУГІ. Дык пра кармы і нормы, здаецца, пісалі ўжо.

ПЕРШЫ. Не перабірайце... СТАРШЫ. Правільна, пісалі. Таку мы павінны зрабіць даслед у зусім нявысветленай галіне... У цішыні!

ПЕРШЫ. Вы — геній! ДРУГІ. Не перабірайце навуковую думку.

СТАРШЫ. Вывад вышываецца сам сабой: трэба вышываць свінню навукова.

КАМЕДЫЯ У 3-х ДЗЕЯХ

ПЕРШЫ. Проста і геніяльна. Я ж таксама быў задумваўся, чаму ў мяне прападае апетыт, калі жонка ішчы раз пачынае тупа на мяне на ўвесь голас. Альбо калі гасці прыходзяць: за сталом ішчы нічога (не ведаю), а пасля ніякага ратуку няма — шум, гоман, талпы, песні. Ад гэтага, відаць, страва назад і вертае...

СТАРШЫ. Правільна. Гэта шум адмоўна дзейнічае на ваш страўнік. А раз на ваш, мой, яго, дык, заведзена, і на страўнік свінні. Свіння ж таксама жывёліна.

ДРУГІ. Геніяльна! ПЕРШЫ. Не перабірайце.

СТАРШЫ. У агульных рысах, калегі, наша задача ясна і ўжо заведзена. Даслед будзем праводзіць тут і пачынаем зараз жа. Вас, калегі, прызначаю асістэнтам па выкараненню шуму жывёліны.

ПЕРШЫ. Вельмі рады. СТАРШЫ. А вас — па шумах унутраных.

ДРУГІ. Дзякую. СТАРШЫ. Першыя п'яць тысяч рублёў на гэты эксперымент ужо адлічаны. (Гладзіць парсюка па спіне.) Астатняе прыкладзецца.

ДРУГІ. Геніяльна! СТАРШЫ. Прашу не шумець. Дзе работнік?

Уваходзіць работнік. Завяліваюць парсюка ад шуму! Закрываюць заслонку.

Дзея трэцяя. Усё той жа пакой «Навукова-даследчага цэнтру». Асістэнт зняты чыжэй работай: яны раз-пор-раз спрабуюць паставіць парсюка на ногі, але кожны раз без поспеху. Парсюк стаў хубы, амаль што дохлы.

ДРУГІ. Ногі, ногі шыраў рас-таўляе.

ПЕРШЫ. Сам зноў... (Парсюк зноў валіцца на бок.) Ух, свіння неадчувае, ні гу-гу не разуме-е. І трэба ж табе дохнуць у са-мы алкасны момант!

ДРУГІ. Каця б да вечара пра-трымаўся. Прычэталі б мы да-клад ад уплыву пішчы на яго парсячэе здароўе, ну тады б і з бо-гам. (Спрабую паставіць пар-сюка на ногі.)

СТАРШЫ. Не трэба. Нічога не атрымаецца... І калі яго пера-гана паказваць пры абароне нашых дысертацый, вельмі ўжо худы гэты парсюк.

ПЕРШЫ. Правільна! Трэба ку-рыць здаровага, тоўстага парсюка.

ДРУГІ. Парсюк, здаецца, ска-наў.

СТАРШЫ. Сканаў? Ну і д'яблы з ім! Калі хочаць, дык так і тры-я годна май най навуковай ізі. Калегі, запамінае: наш даслед заключаецца ў тым, каб абвергнуць сцвярджэнні некаторых вучоных аб неабходнасці пішчы пры га-лоўні свінёй. Доказ у навука-наш парсюк здох ад пішчы. Пра-...

СТАРШЫ. Правільна! Трэба ку-рыць здаровага, тоўстага парсюка.

ДРУГІ. Парсюк, здаецца, ска-наў.

СТАРШЫ. Сканаў? Ну і д'яблы з ім! Калі хочаць, дык так і тры-я годна май най навуковай ізі. Калегі, запамінае: наш даслед заключаецца ў тым, каб абвергнуць сцвярджэнні некаторых вучоных аб неабходнасці пішчы пры га-лоўні свінёй. Доказ у навука-наш парсюк здох ад пішчы. Пра-...

СТАРШЫ. Правільна! Трэба ку-рыць здаровага, тоўстага парсюка.

ДРУГІ. Парсюк, здаецца, ска-наў.

СТАРШЫ. Сканаў? Ну і д'яблы з ім! Калі хочаць, дык так і тры-я годна май най навуковай ізі. Калегі, запамінае: наш даслед заключаецца ў тым, каб абвергнуць сцвярджэнні некаторых вучоных аб неабходнасці пішчы пры га-лоўні свінёй. Доказ у навука-наш парсюк здох ад пішчы. Пра-...

СТАРШЫ. Правільна! Трэба ку-рыць здаровага, тоўстага парсюка.

ДРУГІ. Парсюк, здаецца, ска-наў.

СТАРШЫ. Сканаў? Ну і д'яблы з ім! Калі хочаць, дык так і тры-я годна май най навуковай ізі. Калегі, запамінае: наш даслед заключаецца ў тым, каб абвергнуць сцвярджэнні некаторых вучоных аб неабходнасці пішчы пры га-лоўні свінёй. Доказ у навука-наш парсюк здох ад пішчы. Пра-...

СТАРШЫ. Правільна! Трэба ку-рыць здаровага, тоўстага парсюка.

ДРУГІ. Парсюк, здаецца, ска-наў.

СТАРШЫ. Сканаў? Ну і д'яблы з ім! Калі хочаць, дык так і тры-я годна май най навуковай ізі. Калегі, запамінае: наш даслед заключаецца ў тым, каб абвергнуць сцвярджэнні некаторых вучоных аб неабходнасці пішчы пры га-лоўні свінёй. Доказ у навука-наш парсюк здох ад пішчы. Пра-...

СТАРШЫ. Правільна! Трэба ку-рыць здаровага, тоўстага парсюка.

ДРУГІ. Парсюк, здаецца, ска-наў.

СТАРШЫ. Сканаў? Ну і д'яблы з ім! Калі хочаць, дык так і тры-я годна май най навуковай ізі. Калегі, запамінае: наш даслед заключаецца ў тым, каб абвергнуць сцвярджэнні некаторых вучоных аб неабходнасці пішчы пры га-лоўні свінёй. Доказ у навука-наш парсюк здох ад пішчы. Пра-...

СТАРШЫ. Правільна! Трэба ку-рыць здаровага, тоўстага парсюка.

ДРУГІ. Парсюк, здаецца, ска-наў.

СТАРШЫ. Сканаў? Ну і д'яблы з ім! Калі хочаць, дык так і тры-я годна май най навуковай ізі. Калегі, запамінае: наш даслед заключаецца ў тым, каб абвергнуць сцвярджэнні некаторых вучоных аб неабходнасці пішчы пры га-лоўні свінёй. Доказ у навука-наш парсюк здох ад пішчы. Пра-...

СТАРШЫ. Правільна! Трэба ку-рыць здаровага, тоўстага парсюка.

ДРУГІ. Парсюк, здаецца, ска-наў.

СТАРШЫ. Сканаў? Ну і д'яблы з ім! Калі хочаць, дык так і тры-я годна май най навуковай ізі. Калегі, запамінае: наш даслед заключаецца ў тым, каб абвергнуць сцвярджэнні некаторых вучоных аб неабходнасці пішчы пры га-лоўні свінёй. Доказ у навука-наш парсюк здох ад пішчы. Пра-...

СТАРШЫ. Правільна! Трэба ку-рыць здаровага, тоўстага парсюка.

ДРУГІ. Парсюк, здаецца, ска-наў.

СТАРШЫ. Сканаў? Ну і д'яблы з ім! Калі хочаць, дык так і тры-я годна май най навуковай ізі. Калегі, запамінае: наш даслед заключаецца ў тым, каб абвергнуць сцвярджэнні некаторых вучоных аб неабходнасці пішчы пры га-лоўні свінёй. Доказ у навука-наш парсюк здох ад пішчы. Пра-...

СТАРШЫ. Правільна! Трэба ку-рыць здаровага, тоўстага парсюка.

ДРУГІ. Парсюк, здаецца, ска-наў.

СТАРШЫ. Сканаў? Ну і д'яблы з ім! Калі хочаць, дык так і тры-я годна май най навуковай ізі. Калегі, запамінае: наш даслед заключаецца ў тым, каб абвергнуць сцвярджэнні некаторых вучоных аб неабходнасці пішчы пры га-лоўні свінёй. Доказ у навука-наш парсюк здох ад пішчы. Пра-...

СТАРШЫ. Правільна! Трэба ку-рыць здаровага, тоўстага парсюка.

ДРУГІ. Парсюк, здаецца, ска-наў.

СТАРШЫ. Сканаў? Ну і д'яблы з ім! Калі хочаць, дык так і тры-я годна май най навуковай ізі. Калегі, запамінае: наш даслед заключаецца ў тым, каб абвергнуць сцвярджэнні некаторых вучоных аб неабходнасці пішчы пры га-лоўні свінёй. Доказ у навука-наш парсюк здох ад пішчы. Пра-...

СТАРШЫ. Правільна! Трэба ку-рыць здаровага, тоўстага парсюка.

ДРУГІ. Парсюк, здаецца, ска-наў.

СТАРШЫ. Сканаў? Ну і д'яблы з ім! Калі хочаць, дык так і тры-я годна май най навуковай ізі. Калегі, запамінае: наш даслед заключаецца ў тым, каб абвергнуць сцвярджэнні некаторых вучоных аб неабходнасці пішчы пры га-лоўні свінёй. Доказ у навука-наш парсюк здох ад пішчы. Пра-...

СТАРШЫ. Правільна! Трэба ку-рыць здаровага, тоўстага парсюка.

ДРУГІ. Парсюк, здаецца, ска-наў.

СТАРШЫ. Сканаў? Ну і д'яблы з ім! Калі хочаць, дык так і тры-я годна май най навуковай ізі. Калегі, запамінае: наш даслед заключаецца ў тым, каб абвергнуць сцвярджэнні некаторых вучоных аб неабходнасці пішчы пры га-лоўні свінёй. Доказ у навука-наш парсюк здох ад пішчы. Пра-...

СТАРШЫ. Правільна! Трэба ку-рыць здаровага, тоўстага парсюка.

ДРУГІ. Парсюк, здаецца, ска-наў.

СТАРШЫ. Сканаў? Ну і д'яблы з ім! Калі хочаць, дык так і тры-я годна май най навуковай ізі. Калегі, запамінае: наш даслед заключаецца ў тым, каб абвергнуць сцвярджэнні некаторых вучоных аб неабходнасці пішчы пры га-лоўні свінёй. Доказ у навука-наш парсюк здох ад пішчы. Пра-...

СТАРШЫ. Правільна! Трэба ку-рыць здаровага, тоўстага парсюка.

ДРУГІ. Парсюк, здаецца, ска-наў.

СТАРШЫ. Сканаў? Ну і д'яблы з ім! Калі хочаць, дык так і тры-я годна май най навуковай ізі. Калегі, запамінае: наш даслед заключаецца ў тым, каб абвергнуць сцвярджэнні некаторых вучоных аб неабходнасці пішчы пры га-лоўні свінёй. Доказ у навука-наш парсюк здох ад пішчы. Пра-...

СТАРШЫ. Правільна! Трэба ку-рыць здаровага, тоўстага парсюка.

ДРУГІ. Парсюк, здаецца, ска-наў.

СТАРШЫ. Сканаў? Ну і д'яблы з ім! Калі хочаць, дык так і тры-я годна май най навуковай ізі. Калегі, запамінае: наш даслед заключаецца ў тым, каб абвергнуць сцвярджэнні некаторых вучоных аб неабходнасці пішчы пры га-лоўні свінёй. Доказ у навука-наш парсюк здох ад пішчы. Пра-...

СТАРШЫ. Правільна! Трэба ку-рыць здаровага, тоўстага парсюка.

ДРУГІ. Парсюк, здаецца, ска-наў.

СТАРШЫ. Сканаў? Ну і д'яблы з ім! Калі хочаць, дык так і тры-я годна май най навуковай ізі. Калегі, запамінае: наш даслед заключаецца ў тым, каб абвергнуць сцвярджэнні некаторых вучоных аб неабходнасці пішчы пры га-лоўні свінёй. Доказ у навука-наш парсюк здох ад пішчы. Пра-...

СТАРШЫ. Правільна! Трэба ку-рыць здаровага, тоўстага парсюка.

тэтым ішпаком, дэа пачкі патро-наў перавуў, але даканаў-такі сістэму. Засталося яшчэ чыжыка прыхлопаць, і тады са знішчэнні шумам будзе скончана.

За сцэнай чытае, як браша сабака.

СТАРШЫ. А гэта што за шум? ПЕРШЫ. Ух, сучы сын! На кожным кроку напісана «Уваход забаронен», а ён усё роўна прэз. (Выбірае.)

СТАРШЫ. Вось і працу ў та-кіх умовах: пасля снедання не ад-пачываю — у інстытут выклікалі, пасля абеду толькі задрэмаў — і бах-тарарах! Колькі да вачэр?!

ДРУГІ. Праз паўгадзіны прыня-сць.

СТАРШЫ. А парсюка сёння кармілі?

ДРУГІ. Па-мойму — не. Гро-шы ж яшчэ на мінулым тыдні скончыліся.

СТАРШЫ. Не вешайце галавы. На наш даслед адлучана яшчэ п'яць тысяч рублёў.

ДРУГІ. Малавата.

СТАРШЫ. Не разумеюць зна-чэння... Ну, добра. Я яшчэ драма-ну хвілінку, а вы пасачыце за пар-сюком, каб ён не пабудзіў мяне. Апошні час ён нешта вісчыць ча-ста.

ДРУГІ. Не турбуецеся, я зараз. Таварыш работнік!

Уваходзіць работнік. Прашу завяліваюць нашага Стар-шага ад парсюка.

Работнік выносіць парсюка.

Дзея трэцяя. Усё той жа пакой «Навукова-даследчага цэнтру». Асістэнт зняты чыжэй работай: яны раз-пор-раз спрабуюць паставіць парсюка на ногі, але кожны раз без поспеху. Парсюк стаў хубы, амаль што дохлы.

ДРУГІ. Ногі, ногі шыраў рас-таўляе.

ПЕРШЫ. Сам зноў... (Парсюк зноў валіцца на бок.) Ух, свіння неадчувае, ні гу-гу не разуме-е. І трэба ж табе дохнуць у са-мы алкасны момант!

ДРУГІ. Каця б да вечара пра-трымаўся. Прычэталі б мы да-клад ад уплыву пішчы на яго парсячэе здароўе, ну тады б і з бо-гам. (Спрабую паставіць пар-сюка на ногі.)